

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/263/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713215756
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713215756.2

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci navrhovateľa C.. C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom A. U. XX/XX, XXX XX Z., proti odporcovi Rapid life životná poisťovňa, a.s. so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Konanie sa zastavuje.

II. Zamietá sa návrh odporcu zo dňa 13.11.2013 na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21.3.2013, vedeného pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, Rvp 5052/2012.

III. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným osobne na tunajšom súde dňa 23.10.2013 domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by zrušil Rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn.: 3C/2916/2012 zo dňa 19.1.2012 a zároveň odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 28.10.2008 uzatvoril ako poistník poistnú zmluvu s odporcom ako poistiteľom. V zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, odporca mal postavenie dodávateľa. Z hmotnoprávneho postavenia kontrahentov poistnej zmluvy možno podľa navrhovateľa vyvodiť záver, že uzavretá poistná zmluva je v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou.

Zo strany odporcu bolo navrhovateľovi doručené oznámenie zo dňa 18.5.2010 o ukončení zmluvného poistného vzťahu ku dňu 29.6.2010, v ktorom poisťovňa navrhovateľovi oznámila, že eviduje z poistnej zmluvy zostatok - nedoplatok vo výške 16,14 eur, t.j. dlžné poistné, ktoré bolo potrebné uhradiť do 14 dní. Tento nedoplatok bol navrhovateľom uhradený. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ považoval svoje povinnosti voči odporcovi, vyplývajúce mu z poistnej zmluvy, za splnené, keďže o existencii pohľadávok voči odporcovi ho odporca nikdy neinformoval. Až dňa 24.9.2013 bol navrhovateľovi zo strany Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, doručený rozhodcovský rozsudok vydaný týmto rozhodcovským súdom dňa 19.1.2012, podľa ktorého sa žalovanému (navrhovateľovi) ukladá, aby do piatich dní od doručenia rozhodcovského rozsudku zaplatil žalobcovi peňažnú sumu vo výške 51,45 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276 eur na účet žalobcu (odporcu), alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý rozhodcovský rozsudok vydal. O existencii uvedenej pohľadávky však navrhovateľa odporca dovtedy žiadnym spôsobom neinformoval. Spolu s rozhodcovským rozsudkom bol navrhovateľovi doručený aj Návrh na začatie konania zo dňa 2.1.2012 a tiež Upovedomenie o začatí konania pred rozhodcovským súdom zo dňa 9.1.2012. Odporca ako žalobca v podanej žalobe uviedol,

že právomoc rozhodcovského súdu zakladá rozhodcovská doložka uvedená v časti XV. predložených poistných podmienok, v zmysle ktorých poisťovňa určila na prejednanie všetkých sporov Arbitrážny súd. Odporca si pred rozhodcovským súdom podľa tvrdení navrhovateľa uplatnil návrhom na začatie konania údajný nárok na sumu 51,45 eur titulom „osobitnej pohľadávky voči žalobcovi, ktorá zodpovedá nákladom poisťovne vynaloženým na uzavretie poistenia“. Odporca mal podľa navrhovateľa možnosť uplatniť si nárok na údajnú pohľadávku už v čase uzavretia zmluvy o poistení, t.j. dňa 28.10.2008. Rovnako si mal možnosť údajnú dlžnú sumu uplatniť dňa 18.5.2010 pri riadnom vyúčtovaní - v oznámení o zániku poistenia. Okrem toho, odporca pri uzatváraní poistných zmlúv bol povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a v jeho záujme bolo, aby v čase uzatvárania poistných zmlúv zohľadnil všetky svoje náklady. Podľa názoru navrhovateľa nie je možné od neho spravodlivo požadovať sumu, ktorá údajne zodpovedá nákladom odporcu na uzavretie poistenia. Okrem toho, odporca v návrhu na začatie konania adresovanom rozhodcovskému súdu ani presne nešpecifikoval, aké náklady dodatočne vyčíslil. Administratívne náklady odporcu ako dodávateľa služby nemôžu byť na ťarchu navrhovateľa ako spotrebiteľa. Podľa názoru navrhovateľa, v prípade, ak by túto sumu odporca vyčíslil už pri uzatváraní poistnej zmluvy, nie je zrejmé, či by navrhovateľ túto zmluvu podpísal.

Navrhovateľ v podaní ďalej uviedol, že nemal možnosť riadne sa vyjadriť v konaní pred rozhodcovským súdom. Na základe rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu mal len 5 dňovú lehotu odo dňa doručenia rozsudku. Podľa slov navrhovateľa je nemožné od neho očakávať, aby sa sám dokázal kvalifikovane brániť a je málo pravdepodobné, že si v tak krátkej lehote dokáže zabezpečiť advokáta. Ako vyplýva zo strany 2 predmetného rozhodcovského rozsudku, rozhodca rozhodoval výlučne na základe listinných dôkazov a ničím nepodložených tvrdení odporcu o údajných nákladoch vzniknutých v súvislosti s uzavretím poistnej zmluvy, ktoré nijako nešpecifikoval. Navrhovateľovi bolo podľa jeho názoru odňaté právo konať pred súdom. Práva navrhovateľa zaručené v Ústave SR, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v Občianskom súdnom poriadku, boli porušené a síce tým, že Arbitrážny súd v Košiciach nevykonal žiadne dokazovanie, nepredvolal navrhovateľa ako účastníka konania, ani mu neoznámil termín rozhodovania a neumožnil mu tak riadne si obhájiť svoje práva.

Navrhovateľ ďalej v podaní poukázal na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej dojednania rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, sú považované za neprijateľné; rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch. Ak je rozhodcovská doložka súčasťou štandardných zmluvných podmienok, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jej nekalosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené, je podľa názoru navrhovateľa bez ďalšieho zrejmé, že rozhodcovská doložka ohľadom právomoci rozhodcovského súdu nebola dojednaná platne, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto nebola daná právomoc rozhodcovského súdu.

Zároveň v návrhu navrhovateľ požiadal súd, aby postupoval v zmysle ust. § 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní a odložil vykonateľnosť vydaného rozhodcovského rozsudku, a to až do času, kým nerozhodne o podanej žalobe.

Uznesením č.k. 5C/263/2013-26 zo dňa 4.11.2013 súd vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku odložil. Proti tomuto uzneseniu však podal odporca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline Uznesením č.k. 8co/616/2013-77 zo dňa 31.1.2014 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K návrhu na začatie konania sa odporca vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 15.11.2013 (č.l. 50 súdneho spisu). Uviedol v ňom, že navrhovateľ sa domáha aplikácie ustanovení § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, na strane navrhovateľa však vystupuje fyzická osoba, ktorá v čase uzatvárania poistnej zmluvy mala ako živnostník v predmete činnosti sprostredkovanie uzatvárania poistných zmlúv. Navrhovateľ dokonca túto činnosť vykonával ako sprostredkovateľ poistenia pre odporcu na základe osobitnej obchodno-právnej zmluvy, ktorú odporca priložil k svojmu vyjadreniu, a to v období od 10.9.2008 do 30.4.2008. Za túto činnosť navrhovateľ dostával od odporcu odmenu dojednanú v zmluve, odmenu dostal aj za poistnú zmluvu, ktorú uzatvoril sám so sebou v dvojzjednej úlohe poistníka i

sprostredkovateľa poistenia. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ mal postavenie profesionála v oblasti uzatvárania poisťných zmlúv, ktoré odporca predáva. Podľa názoru odporcu úlohou spotrebiteľského práva je narovnanie prípadných informačných a iných značných nerovnováh medzi dodávateľom, u ktorého je predpoklad, že je v predmete zmluvy profesionál a spotrebiteľom, u ktorého je predpoklad, že je v danom predmete zmluvy neprofesionál - laik. V uvedenom prípade o takúto situáciu nejde, pokiaľ zmluvu uzatvára fyzická osoba sama so sebou raz ako odberateľ a raz za dodávateľa. Navrhovateľ ako profesionál v predmete zmluvy bol plne informovaný o možnosti rozhodcovskú doložku prijať alebo neprijať, musel si byť vedomý, že ak ju prijme, aký má táto rozhodcovská doložka vplyv a význam pre jeho poisťný vzťah. Po relatívne dlhší čas si navrhovateľ na uzatváraní takéhoto typu poisťných zmlúv, vrátane takéhoto typu rozhodcovských doložiek, aké v tomto konaní podľa slov odporcu prekvapujúco napáda a sponchybňuje založil svoje podnikanie a obživu. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal odporca žalobu ako plne nedôvodnú zamietnuť.

V podaní urobenom osobne na tunajšom súde dňa 17.4.2014 vzal navrhovateľ po vyjadrení odporcu svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

Podľa ust. § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ust. § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ust. § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Súd vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie O.s.p. a v súlade s dispozičným úkonom navrhovateľa konanie. Súhlas odporcu so zastavením konania nebolo potrebné žiadať, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa vo veci začalo pojednávanie.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V návrhu zo dňa 13.11.2013, doručenom súdu dňa 15.11.2013 (č.l. 31 súdneho spisu) žiadal odporca konanie sp. zn. 5C/239/2013 prerušiť, a to až do právoplatného skončenia konania o uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 1/2012 vedeného pred ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, Rvp 5052/2012, nakoľko podľa jeho názoru sa v uvedenom konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre konanie sp. zn. 5C/239/2013.

Uvedený návrh odporcu na prerušenie konania súd zamietol vzhľadom na tú skutočnosť, že došlo k späťvzatiu návrhu vo veci samej, a tým odpadol dôvod, pre ktorý by prípadné prerušenie (či neprerušenie) konania malo zmysel.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V tomto konaní nesie procesné zavinenie na zastavení konania navrhovateľ, keďže návrh na začatie konania vzal späť bez uvedenia dôvodu. Navrhovateľ by mal teda odporcovi nahradiť trovy, ktoré mu v tomto konaní vznikli. Keďže si však navrhovateľ trovy konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli, nemohol mu ich náhradu súd priznať a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.